

Πρώτης ποιότητος φρ.	1085
Δευτέρας	680
Τρίτης	540

Συμπεριλαμβανομένων και

ἀλλ' ὡς τῶν ἐξόδων μέχρι Τεργέστης ἢ σταθμοῦ

ἰσορροπίας ἀποδοῦναι πιστότερα ὑποσχετῶν
διαφορῶν χρημάτων καὶ σφιδάων διὰ μέγαλα ν.
προσφέροντων εἰς τοὺς ἀναγκαστάς ἡμῶν, τεταῖχα
ὕψους τῶν γεφυρῶν καὶ ἡ καλοκαρινῶν ἀρίστης
ποιότητος (ἐκ καθαρῷ μέλλου) ἕκαστον ἀρχετὸν
διὰ μίαν ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΑΝΔΡΙΚΗΝ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΝ
τοῦ τελευταίου αἵματός.

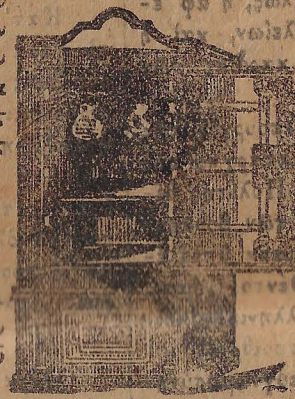
Πρώτης ἐκτάξεως καὶ ὁ γινώσκων φράζει 44
 Δευτέρας καλῆς ποιότητος " 24.50
 Αἱ ἐνδουμοῖαι πέμπονται ταχυδρομικῶς ἐλεύθεραι
 παντός ἐξόδου μεταφοράς δι' ὅλα τὰ μέρη.
 Ἐπίσης ἀναλαμβάνομεν καὶ ἐπελθεῖν
 παραγγελίας Κυριῶν. Αἱ παραγγελταὶ
 φουστανιῶν ὀφείλουσι τὰ συνοδευόμενα μέν
 παλαιὸν περισηθῆναι (scorset) καὶ τόμαχος
 τῆς φούστας (jupe).

Συνεννοηθέντες μεθ' ἑνός τῶν
σπουδαιωτέρων ἐργοστασίων
προσφέρομεν εἰς τὸ δημόσιον
χρηματοκοινῶτα ἐγγυημένα
ἐναντίον τῆς φωτῖας καὶ τῆς
διαβρήξεως εἰς τὰς ἀκολουθίους
ἐπτάχτους τιμὰς.

Ἀρεσμά:	1	φρ.	205
"	2	"	240
"	3	"	290

Αἱ τιμαὶ ἐννοοῦνται συμπερι-
λαμβανομένων ὁλωντῶν ἐξόδων
μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου ἢ τοῦ
σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ.

A detailed illustration of a woman with dark hair, wearing a long, patterned dress with a ruffled hem. She is seated at a dark, ornate table, her hands resting on a large, rectangular box. The box is decorated with a landscape scene and the text 'LE MONTEUR DE LA MONTAGNE' and 'POMME D'OR'. In the background, a window looks out onto a landscape with a mountain and a body of water. The entire scene is rendered in a fine-lined, engraved style.

Διὰ τοῦ σπουδαίου τούτου μουσικοῦ
ὀργάνου θύναται καὶ νεάνις Ὁχταετῆς
νὰ παίξῃ 1500 διαφόρους σκοτούς, χο-
ροὺς, τραποῦδια κτλ. μετὰ τῆς ἀπακου-
μένης ἀρχιτελείας καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν
ἐλάχιστον ἰδίαν μουσικῆς. — Συνε-
νοηθέντες κατ' εὐθείαν μετὰ τοῦ ἐφευρε-
τοῦ διδύμου εἰς τὰς ἀπορροήσεις αὐτὰ
ἐγγὺς μὲνης κατασκευαῖς εἰς τὰς
ἀπορροήσεις ἐκτάκτους τιμὰς. — Πρώτης
ποιότητος τελειότατον φρ. 75.
Δευτέρας ποιότητος τελειον φρ. 60. —
Εἰς τὰς ἀνωτέρας τιμὰς συμπεριλαμβά-
νονται καὶ 6 κομμάτια μουσικῆς ὥς καὶ
πολλοὶ τῇ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ.

An illustration of a horse-drawn carriage with several passengers, including a driver and a woman in a bonnet, being pulled by a horse. The carriage is a box-like structure with large spoked wheels. A driver in a top hat sits at the front, and several passengers are seated inside. A horse is harnessed to the front of the carriage, pulling it forward. The illustration is in a simple, etched style.

 Προμηθεύωμεν εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.
 Πληροφορίαι δίδονται δωρεάν, εἰς τὸν αἰτοῦντα τοιαύτας
 δι' ἐπιστολῆς ἀπ' ἀλλοδαμῆς τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν. —

A detailed black and white engraving of a woman in 19th-century attire operating a treadle sewing machine. She is seated on a high-backed chair, leaning forward over the machine's table. The machine features a large hand-crank wheel on the left side and a treadle mechanism underneath. A piece of fabric is positioned under the needle. In the background, a window with a decorative frame is visible. The entire image is characterized by a dense, cross-hatched texture.

Ἡ ραποτομηχαὴ εἶναι σήμερον τὸ
ἀπαραιτητον ἐπιπλον δι' ἐκάστην οἰκο-
γένειαν. Πολλοὶ δὲν ἀγοράζουσι τοιαυ-
την νομίζοντες ὅτι εἶναι ἀνάγκη ἰδικῶν
γνώσεων πρὸς χρῆσιν αὐτῆς. Αἱ ρα-
ποτομηχαὶ δὲ προσφέρουσι εἰς τὰ
δημόσιον εἶναι ἀποκλειστικῶς κατε-
σκευασμέναι διὰ τὴν πελατεיאίαν. Εἶναι
δὲ τοσοῦτον τελειοποιημέναι ὥστε
καὶ αὐτὸ τὸ δεκάετες κοράσιον δύνα-
ται καὶ κατὰ χρῆσιν αὐτῶν ἄνευ τῆς
ἐλάχιστης δυσκολίας.

Πωλοῦμεν ἐκάστην χειροκίνητον φρ. 45
ποδοκίνητον " 75

Ἐφιστάμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀναγ-
ωστῶν ἡμῶν ἐπὶ τοῦ νεωστὶ ἐφευρε-
θέντος ξυραφίου Ἀμερικανικῆς ἐφευ-
ρέσεως ὅπερ ἐπιτρέπει εἰς ἕαστον νὰ
ξυραφισθῇ ἐντελῶς, χωρὶς νὰ ἐξῇ
τὴν συνήθειαν τοῦ ξυραφίσσαι καὶ
χωρὶς νὰ κινδυνεύῃ νὰ κοπῇ, ἔστω
καὶ ἂν ᾖ ἡραὶ τυφλὸς ἢ νευρικός.

Τὸ εἰρημένον θυγάριον στέλνεται,
ἐντὶ κομποῦ κυρίου, ἐλευθερον παντός
ἐσθίου, καὶ ταχυδρομικῶς ὅτι διὰ τὴ
ἀπὸ φεύγων 11.

Πᾶς ὅστις ᾔθελε περθεῖαι ἡμῖν μίαν οἰανδήποτε φωτογραφίαν συνοδευμένην με 170 φράγκα καὶ σημείωσιν τοῦ χρωματισμοῦ τῶν τρυχῶν, ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ προσώπου θέλει λάβει ἐντός 40 ἡμερῶν εἰκόνα Ἑλαιοζωγραφημένην εἰς φυσικὸν μέγεθος παρ' ἑνὸς τῶν σπουδαίων ζωγράφων τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκαστὴ εἰκὼν θέλει ταθεῖ ἐντός ἁραιωτάτου καὶ πολυτελεστάτου περιθωρίου (ξύλου), καὶ θέλει σταθεῖ ἐλευθέρα παντὸς ἐξόδου μέχρι ἀτμοπλοίου ἢ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ.

ΕΓΓΥΩΜΕΘΑ ΑΚΡΑΝ ΟΜΟΙΟΤΗΤΑ.

Τῇ ἀρχῇ
 ἀπεφάσκει τῇ
 τέρον γραφῇ
 ἀποκλεισθῆναι
 ἰσον καὶ ἰσά-
 ρατον καὶ ἰσά-

116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627

Κλείσαντες συμφωνίαν 5000 ἀργυρῶν ὥρολογίων μεθ' ἐνὸς τῶν σπουδαιοτέρων Ἀγγλικῶν ἐργοστασίων λογιζόμεθα εὐτυχέως δυνάμεσθαι νὰ προσφέρωμεν εἰς τὴν δημοσίῳ ὥρολογία ἀργυρὰ πραγματικῆς ἀξίας 55 φράγκων, ἀντὶ μόνον 35 φράγκων. Ἐπίσης ὥρολογία 24 μετὰλλου ὧν ἡ τακτικὴ πορεία εἶναι ἐγγυημένη ἀντὶ φράγκων 25. Ἡ ἀποστολὴ γίνεται ταχυδρομικῶς. Ὁραία ὥρολόγια τοῦ τοίχου πρὸς 48 φράγκα.

πρωτογενές.

1360	ἡ καταβολὴ τῶν πέτρων	pp	780
1370	ἡ πέτρα ἐντελέσειας	..	830
1310	ἡ πέτρα	..	440

Αἱ πολυάρθρυνται πα-
 ραγγελίαι αὐτῶν ἐλάβομεν
 κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτη
 ἡνάγκασαν ἡμᾶς νὰ λά-
 βωμεν ὅλα τὰ κατάλληλα
 μέτρα ὥπως προηγου-
 σμεν τῶν, δημοσίων πάν-
 τες εἶδος ἐπὶ πλοῦν εἰς τὴν
 Αἰθιοπία ἐντελέσται η
 „ μέτρα ὥστε
 Ἑστιάτοριον ἐπε-

ΣΑΒΙΕ ΔΕ ΜΟΝΤΕΠΕΝ

ΣΙΜΟΝΗ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'.

Η αίματηρά νύξ.

I. I.

Αί τη διαθήκη επισυνημμέναι σημειώσεις, είχαν ως εξής:

«**Πρώτη σημείωσις:** Τῇ 15 Νοεμβρίου 1854 ἐφρόντισα νὰ ἀφαιρεθῇ κρυφίως παρὰ τῆς μητρός της ἡ Σιμόνη Δαρβίλ, γεννηθεῖσα πρὸ τριῶν ἡμερῶν, διότι ἐγνώριζον ἡ τοῦλάχιστον ὑπέθετον, ὅτι ἡ μήτηρ της ἦτο ἰκανὴ νὰ τὴν ἐξαρνήσῃ.

«Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν τὸ παιδίον ἐνεγράφη εἰς τὰ λεξιαρχικὰ βιβλία τῆς δημοκρατίας τοῦ τρίτου τμήματος τῶν Παρισίων ὡς νόθον τέκνον τῆς Βαλεντίνης Δαρβίλ καὶ ἀγνώστου πατρὸς.

«Καθ' ἣν στιγμὴν γράφω εἶνε εἰκοσιδύο ἔτων...

«Τῇ 17 νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐνεπιστεύθην τὸ βρέφος πρὸς μίαν τροφόν, τὴν Κλωδίνην Σαρβέ, κατοικοῦσαν ἐν Vic-sur-Braignes, διαμέρισμα τῆς Υόνης, καὶ ἐπέδωκα πρὸς αὐτὴν τροφὴν τριάκοντα χιλιάδας φράγκα διὰ ν' ἀναθρέψῃ τὴν μικράν, τὴν ὁποῖαν ὠνόμασα Σιμόνην.

«ΑΡΜΑΝΔΟΣ ΔΑΡΒΙΛ.»

«**Δευτέρα σημείωσις.** Μετὰ δέκα ἔτη ἀγνοῶ καθ' ὅλοκληρίαν τί ἀπέγεινεν ἡ ἀδελφὴ μου, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι εἶνε εὐχερὲς νὰ ἐπανερεθῶσι τὰ ἔχνη αὐτῆς τῇ βοηθείᾳ μόνῃς τῆς πληροφορίας ταύτης. Ὁ σύζυγός της ὠνομάζετο Λουδοβίκος Βρεσὺλ, ἦτο ἀρχιτέκτων καὶ κατ'ἔργον ἐν Παρισίοις.

«ΑΡΜΑΝΔΟΣ ΔΑΡΒΙΛ.»

Ὁ νέος τῆς δδοῦ Ναυαρίνου ἐξηκολούθει ῥίπτων τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ τελευταίου ἐγγράφου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀντιγραφέντος.

— Ἴδού, τέλος, στίχοι τινὲς ἀπευθυνόμενοι πρὸς ἐκεῖνον ὅστις ἐπρόκειτο νὰ λάβῃ τὰ μυστηριώδη ἐγγράφα.

«Ὁ Ἀρμάνδος Δαρβίλ ἀπέθανε τὴν 30 δεκεμβρίου 1876. Καλὸν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι, ἂν τὰ δύο τέκνα ἀπέθνησκον πρὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας πρὸς διανομὴν τῆς περιουσίας, αὕτη θὰ ἔμεινεν εἰς χεῖρας τοῦ V****, ὅστις θὰ διέμοιράζετο ἐξ ἑσού μετὰ τῶν ****.

«Νὰ ἐνεργήσῃ ἄνθρωπος ἐλαστικῆς συνευδῆσεως, ἀλλὰ νὰ ἐπιτηρῆται.»

Ὁ νέος ἐμειδίασεν.

— Λοιπὸν, ἐφίθυσεν, ἡ σύμπτωσης μὲ ἔοριφεν εἰς καλὰ ἔχνη!... Ἴδού ἐγὼ κάτοχος μυστικοῦ ἀξίοντος δώδεκα

ἐκτομύρια καὶ ἐπτακοσίας πενήντα χιλιάδας φράγκα!... Ὡραία τύχη!... Ἀ! κύριοι πάντα ἀντὶ τοῦ φαίνεται, ὅτι θὰ μοιρασθῇτε τὸ γόλυμα πέντε, πρὸς νὰ λάβω τὴ μερίδιόν μου... Νομίζω ὅτι τὸ ἀπαιτῶν κόπον! Ὁ ἄνθρωπος, ὁποιοσδήποτε καὶ ἂν εἴη, ποὺ καὶ ἀπαντᾷ μίαν μόνον φορὰν εἰς τὴν ζωὴν του τὴν καίριαν διὰ νὰ γείνῃ πλούσιος... Ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἀποφασίζεται αὐτὴν τὴν μοναδικὴν εὐκαιρίαν, εἶνε ἡλίθιος καὶ ἀνάξιος· νὰ πλουτίσῃ ποτέ. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν θὰ τοιοῦτος! Κρατῶ τὴν τύχην καὶ δὲν θὰ με διαφύγῃ!

Συνέλεξε τὰς σημειώσεις τὰς ὁποίας εἶχεν ἀναγνώσῃ ἡ μάλλον ἀναγνώσει ἐκ δευτέρου, τὰς ἐθνηκεν ἐν τῇ φρεσὶ αὐτοῦ, εἶτα λαβὼν τὸ χροτοφυλάκιον, ἐξηκολούθησε.

— Τώρα, πρέπει νὰ κρύψω τὰ πρωτότυπα... Δὲν ξέρει τις τί εἶνε δυνατόν νὰ συμβῇ...

Ἐρριψε ταχὺ βλέμμα εἰς τὰ ἐπιπλά τοῦ γραφείου του. — Ποῦ θὰ εἶνε ἀσφαλέστερα; εἶπε.

— Μετὰ δὲ τελευταίαν σκέψιν προσέθηκε.

— Δὲν ὑπάρχει βίβλος... θὰ τὰ θέσω προσωρινῶς εἰς ἐπὶ μὲρος τῆς βιβλιοθήκης μου... Βραδύτερον θὰ σκεφθῶ.

Ἀνελθὼν ἐπὶ μιᾷ καθέκλας εἰσῆκε τὰ ἔγγραφα τοῦ ἄνω μέρους τῆς βιβλιοθήκης του, ἐν τῇ μέσῃ φάλαγγ, ἐφ' ἡμερίδων καὶ φυλλαδίων.

Ἡ προσωρινὴ κρύπτη πράγματι ἦτο ἐξαιρετικὴ ἡ τὰς ἐφημερίδας καλύπτουσα παχὺ στρώμα πεδείου, ὅτι ἦτο ἀδύνατος ἡ ταξιθέτησις τῶν κλειδῶν καὶ τὸ κλειδίον ἀπεσύρθη τοῦ κλειδίου.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὸ ὠρολόγιον ἐστὶν ἐννιάτην ὥραν.

Αἶφνης σφοδρὸν κτύπημα κώδωνος ἀντήχησε ἀντιθέλαμον.

Ὁ νέος ἠεροσθέη.

— Πράγματι, ἄλλοις ἔρχεται ἐδῶ... ἐφίθυσεν μετὰ συγκινήσεως, ἡ ὁποία δὲν ἦτον ἀπηλλαγμένη τῆς ἐλπίδος. Ποῖος ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν μου τόσον πρῶτον;

Ὁ κώδων ἐσήμανεν ἐκ νέου, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην κατὰ τρία διαλείμματα.

Ἡ φυσιογνωμία τοῦ νέου ἐφαιδρόνθη καὶ ἐμειδίκεν.

— Εἶνε ἡ Ὀκταβία, εἶπε, καὶ ἔχει τὰ νεῦρά της τοῦτο ἀποδεικνύει προφανῶς ὁ τρόπος, καθ' ὃν κρούει τὸν κώδωνα... Μὲ ἀπειλεῖ καταιγίς!...

Ὁ κώδων ἐσήμανεν ἐκ νέου, σφοδρότερον, κινδυνὸς νὰ συντριβῇ.

Ὁ νέος ἐξελθὼν τοῦ γραφείου του διήλθε τὸν ἀνταρτίον καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν αὐτοῦ.

Υψηλὴ καὶ ἰσχνὴ γυνή, κομψῶς ἐνδεδυμένη καὶ περὶ τὸ πρόσωπον ὑπὸ πυκνὸν πέπλον, εἰσῆλθεν ἐν δωματίον ὡς βόμβος.

Ὁ νέος, τοῦ ὁποίου ἀγνοοῦμεν εἰσέτι τὸ ὄνομα, ἔκστασις καὶ πάλιν τὴν θύραν, ἀνέκραξε μὲ ὕψος ἐκστατικῆς.

— Μπα! εἶσαι σύ!

Ἡ γυνὴ ἐσταμάτησε.

— Πῶς τὸ λέγεις αὐτό; ἀπήντησε μὲ φωνὴν ὁ νέος, τὴν ὁποῖαν ἡ ὀργὴ καθίσταται τρέμουσαν. Εἰς τὴν φωνὴν αὐτῆς ἔγινε ἀνυπόφορος!... Μοῦ δίδεις συνέντευξιν...

... εἰς τὸ καφετεῖον τῆς Ρεναισάνς διὰ τὰ μεσάνυχτα καὶ τέταρτον!... Περιμένω ἕως τὴν μίαν ὥραν, ἀλλὰ ὁ Μουρίκιος! Σκέπτομαι ὅτι θὰ ἔγινε παρεγγόσις!... Ἐπιστρέφω εἰς τὴν οἰκίαν μου... Καὶ πάλιν τοῦ Μουρίκιος! Ἐπιστρέφω εἰς τὸ καφετεῖον τῆς Ρεναισάνς... Ἦτο κλειστόν!... Ἐπιστρέφω εἰς τὴν οἰκίαν μου... Καὶ πάλιν καλεῖται!... Παρῶ τὴν νύκτα μου νὰ ρίπτω χαρτιὰ καὶ νὰ ἀνακαταβάλλω εἰς ἀργοπορίαν... ὁ Μουρίκιος θὰ ἔλθῃ! Ἀλλὰ ἤμην ἡλίθιος. Ἐξ' ἡμερώνει... Πάντα κανεῖς... Τρέχω εἰς ὅταν τρελλή! Κτυπῶ μιτὴ ὥρα τὴν πόρτα σου καὶ τέλος ἀποφασίζεις νὰ μοῦ ἀνοιξῇς καὶ μοῦ λέγεις ἡσύχως! «Μπα! εἶσαι σύ!» Μήπως ἐπερίμενες, παληάνθρωπε, ἀμικρὴν ἄλλην... Ἀλλ' ἄς ἔλθῃ λοιπὸν αὕτη ἡ ἄλλη καὶ ἐγὼ σοὶ τὴν διορθώσω! Ἀλλ' ἐπὶ τέλους θὰ ὁμιλήσῃς... Ὁ ἀπάντησας!...

— Νὰ ὁμιλήσω... ν' ἀπαντήσω... ἀπήντησε γελῶν ὁ ἐπικληθεὶς Μουρίκιος. Ἀλλὰ, μήπως μοῦ ἀφίνεις καιρὸν νὰ ὁμιλήσω!... Ἀρχίζεις ἀπὸ σκητὴν ζηλοτυπίας, ὁ δὲ λυσσώδης μονόλογός σου δὲν με ἀφίνει οὔτε λέξιν νὰ εἰπῶ... Λοιπὸν! Ὁχι, δὲν ἐπερίμενα ἄλλην καὶ χαίρω πολὺ, διότι σὲ βλέπω...

— Ἀλήθεια;

— Λόγον τιμῆς, ἀλλ' ἡ πρωὶνὴ ἐπίσκεψίς σου εἶνε ἀκέραια...

— Δικαίᾳ;

— Διότι πρέπει νὰ φέρω εἰς τὴν ἐφημερίδα τὴν ἐργασίαν σου... Ἐξομολογεῖται ὅτι γράφω, εἰδήσεις...

— Νὰ βρῶς τὰς εἰδήσεις σου... Δὲν θὰ σοὶ δώσουν τοῖς εἰσδημασίαις τριάντα χιλιάδων φράγκων...

— Πιθικία, ἀλλὰ τέλος, πρέπει νὰ ζήσῃ τις; δὲν εἶνε ἀδύνατον!...

Ἡ νέα γυνὴ διεβη τὸ κατώφλιον τοῦ γραφείου.

— Φωτὶά καὶ φῶς! ἀνέκραξε! λοιπὸν εἰργάσθης σήμερον τὸ πρῶτον!

Ὁ Μουρίκιος ἔσβεσε τὴν λυχνίαν, κατεβίβασε τὰ παρκατάσματα καὶ ἀπήντησεν.

— Ὅχι μόνον σήμερον τὸ πρῶτον, ψυχὴ μου, ἀλλὰ καὶ μέγα μέρος τῆς νυκτός...

— Λοιπὸν μ' ἐλησμόνησες διὰ νὰ μουντζουρώνης χαρτιὰ!...

— Διόλου δὲν σ' ἐλησμόνησα...

— Πῶς! δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃς ὕστερον ἀπὸ τὸ θέατρον νὰ με παραλάβῃς ἀπὸ τὸ καφετεῖον τῆς Ρεναισάνς;...

— Διόλου, ἀλλὰ εὐρίσκετο εἰς τὸ θέατρον με τὸν κόπον...

— Καὶ ὁ κόπος τὸ ἔτριψεν εἰς τὰς ἑνδεκά... Ἐπρεπε νὰ ὑπάγῃ εἰς ἕνα ἐπίσημον χορὸν.

— Δὲν τὸ ἐγνώριζα...

— Αὕτη εἶνε κακὴ δικαιολογία... Τίποτε δὲν σ' ἐμπόδιζε νὰ ἔλθῃς.

— Εἰπέ ἀμέσως ὅτι θέλεις νὰ ἔγῃς δίκαιον καὶ ἀς ἀφίσωμεν αὐτά.

— Δὲν θέλω νὰ ἔγω δίκαιον, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ με ἀπατήσῃς...

Ὁ Μουρίκιος ἀνέστειλε τοὺς ὤμους.

— Ἄν ἐλάμβανες τὸν κόπον νὰ ἔλθῃς ἐδῶ, θὰ μ' εὐ-ρυσκας... ἀπήντησεν.

— Νὰ κυνηγῶ τὸν κύριον! Καὶ νοαίζει ὁ κύριος ὅτι τρελλαίνομαι δι' αὐτόν;... Ἀ! ἀλλὰ, ὄχι! δὲν τὸ τρώγεις αὐτὸ, ἀγάπη μου...

— Καὶ ὁμως ἤλθες σήμερον τὸ πρῶτον...

— Ἀπὸ ἀπλῆν περιέργειαν... ἤθελα νὰ μάθω ἂν εὐρίσκεσαι εἰς τὴν οἰκίαν σου...

— Καὶ βλέπεις ὅτι εἶμαι... ἀπήντησεν ὁ Μουρίκιος ἐναγκαλιζόμενος τὴν νέαν γυναῖκα, ἥτις ἀπηλλάγη μόνον ὅπως ἀφαιρέσῃ τὸ διφθερωτὸν ἐπικνηφόριον καὶ τὸν πτόλιν της.

Ἡ δεσποινὶς Ὀκταβία ἦτο ὥραία κόρη, εἰκοσιδύο ἔως εἰκοσιτριῶν ἔτων, ἔχουσα πλουσίαν μαύρην κόμην, ὀρθαλμοὺς μαύρους, χεῖλην ἐρυθρὰ καὶ ὀδόντας λευκοὺς. ἦτο ὀλίγον καταβεβλημένη, ἀλλ' οὐχ ἦτο γοητευτικὴ, ἐφαίνετο δὲ μάλλον καταβεβλημένη ἐνεκα τοῦ ἀφρόνου ψιμυθίου.

Ὁ Μουρίκιος ἤθελσε νὰ τὴν ἐναγκαλισθῇ.

Ἐκείνη ἀπηλλάγη καὶ πάλιν κρίζουσα.

— Κάτω τὰ χεῖρά! Εἶμαι ἀκνιώδης!...

— Ἀλλὰ τί ἔκαμα; ἡρώτησεν ὁ νέος γελῶν, τί ἔκαμα;

— Δὲν εἰςτῶ, ἀλλὰ τὸ ματῶ... Μοῦ ἔκαμα ἀπιστίαν...

— Ἀπατάσαι, ἀγάπη μου!... Σοὺ ὀρκίζομαι ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος φρονιμώτερος ἀπὸ ἐμέ!... Ἀλλὰ κάθησε πλησίον εἰς τὸ πῦρ καὶ ζέστανε ὀλίγον τὰ ποδαράκια σου, τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε παγωμένα.

Καὶ ὁ Μουρίκιος ἠνάγκασε τὴν Ὀκταβίαν νὰ ἐκπλωθῇ ἐπὶ τοῦ μεγάλου κλιντήρος καὶ νὰ θερμυνθῇ ἐπὶ τῆς πυρᾶς.

— Αὐτοὶ οἱ κατεργαροὶ οἱ ἄνδρες γίνονται κόλακες ὅταν θέλουν νὰ τοῖς συγχωρήσῃ τις κάτι!... εἶπεν ἡ Ὀκταβία γελῶσα καὶ αὐτὴ. Ἀλλ' ἂν τοὺς πιστεύσῃ τις, θ' ἀπατηθῇ!... Ἐλα κάθησε ἐδῶ, πλησίον μου...

— Δὲν εἶσαι πλέον θυμωμένη;

— Εἶμαι ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ ξεθυμῶ ὅταν κάμῃς ὅ,τι σοὶ ζητήσω...

— Εἶμαι ἑτοιμος...

— Κάθησε πρῶτον... Ἐδῶ καλὰ, ἔτσι... Τώρα, ἄς ἐξηγηθῶμεν...

— Τοῦτο θέλω καὶ ἐγώ...

— Δὲν θὰ εἰπῇς ψεύματα...

— Ποτέ δὲν λέγω ψεύματα... Τί θέλεις νὰ μάθῃς;

— Τί ἔκαμα, χθὲς τὸ ἑσπέραις καὶ τὴν νύκτα...

(ἐκολουθεῖ)

ἀκλονήτους ἢ πολιτικὴ διαφθορά καὶ ἐξαχρεί-
ωσις. Ἀς ἀπομακρύνῃ τούτους εἰς τὰ ἐλιγο-
πληθῆ σχολεῖα, ὅπου ἐλιγώτερον βλέπτουσιν, εἰς
δὲ τὰς θέσεις τὰς ὁποίας οἱ παλαιοὶ δημοδι-
δάκταιλοι κατέχουσιν ἤδη, δυνάμει βουλευτῶν
καὶ ἐλέω τῆς ἀκνηδείας τοῦ τε Ὑπουργείου καὶ
τῆς κοινωνίας, ἃς διορίσῃ τοὺς ἐκ τῶν νέων δι-
δασκαλείων ἀπολυμένους, εἰς οὓς καὶ ἀνήκουσι
δυνάμει τοῦ ἄρθ. 11 τοῦ περὶ συστάσεως ἐν
Ἀθήναις διδασκαλείου νόμου. Ἄλλως, ἡ ἀφ' ἐ-
αυτῶν κατάρτησις τῶν διδασκαλείων, καὶ ἡ
δικαστορική τοῦ πνεύματος καὶ τῆς καρδίας τῶν
ἐλλ. ἀνοπίδων εἶνε ἀναπόφευκτος.

Εὐελπιστοῦμεν ὅτι ὁ ρέκτης ὑπουργὸς τῆς
Γαλιείας καὶ ὁ εὐπρόθετος τμηματάρχης τῆς
δημοτικῆς ἐκπαίδεως κ. Ν. Πολίτης θέ-
λουσι μείνει ἀκαμπτοὶ ἀπέναντι τῶν βουλευ-
τικῶν ἀπαιτήσεων, ἔχοντες μάλιστα ὑπὲρ ἐ-
αυτῶν καὶ τὸ ἄρθ. 11 τοῦ μνησθέντος νόμου,
προκειμένου ν' ἀπαλλάξωσι τὴν ἐλληνικὴν κοι-
νωνίαν διδασκάλων ἀνικάνων, πεποιθότες ὅτι
θέλουσιν ἐπιστρέφειν ἐφ' αὐτῶν τὴν εὐγνωμοσύνην
τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἀθη-
ναϊκῆς. Μεριμνῶντες δὲ περὶ βελτιώσεων ἐν
τῇ καθ' ὅλου παιδείᾳ, θὰ καταδειχθῶσιν ὅτι
ἐπιθυμοῦν ν' ἀνυψώσωσι τὸ γόνιμον τοῦ διδα-
σκαλικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν
αὐτῷ θέσιν, νὰ περιβάλλωσι τοῦτο δι' αἰγλης
δυναμείας νὰ προσελκύσῃ πολλοὺς καὶ ἱκανοὺς
ἐπ' αὐτὸ, καὶ νὰ παρασκευάσωσι τὴν μέλλουσαν
ἐλληνικὴν κοινωνίαν ἀνταξίαν τοῦ ὑψηλοῦ της
προορισμοῦ, καὶ τοῦ ἐνδόξου αὐτῆς παρελθόντος.

Ο ΛΑΟΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ

Οἱ Ρωμαῖοι καὶ οἱ Βυζαντινοὶ αὐτοκρά-
τορες διὰ νὰ ἀποσχολῶσι τοὺς ὑπνέκτους αὐτῶν
προσεπαύοντο παντὶ σθένει νὰ διατηρῶσιν ὅσον
τὸ δυνατόν ἐν συνεχεστέρᾳ λειτουργίᾳ τὰς ἱπ-
ποδρομίας καὶ τὰς θηριομαχίας. Οἱ πρόγονοι
ἡμῶν Ἀθηναῖοι διὰ τῶν θεωρικῶν καὶ δωρεῶν
μάλιστα ἀπελάμβανον τὰς ἀπὸ σκηνῆς διδα-
σκαλίας, ὅχι ὅμως τῶν δραμάτων βέβαια τοῦ
κ. Α. οὐτε τῶν κωμῶν τοῦ κ. Ζ. Δὲν αἰσθα-
νόμεθα τάσεις αἰμοδόρους, διὰ νὰ ἐπιζητήσωμεν
τὴν ἀνατύπασιν τῶν ταυρομαχιῶν, καίτοι τὴν
ἐλλειψιν ταύτην ἀνὰ πληροῦ καὶ πᾶσι συνεδριάζου-
σα ἡ Βουλὴ μας, οὔτε ἀπαιτήσεις θεωρικῶν.
Ὁ ἀ ἐγναρίζομεν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους
μας ἐλιγώτε-
ρων καὶ τῶν περὶ τὰ οἰκονομολο-
γικὰ ἀσχο-
λουμένων ἀρθρογράφων μας, ἐὰν διε-
νοούμεθα καὶ τὸν τοιοῦτόν τι, ἀφοῦ μάλιστα διὰ
τὴν ὁ-
ραπαίαν τοῦ καὶ Κραδαρίτου ἐπαίτου ἐ-
τε-
ροσκέλεστέρου προϋπολογισμοῦ μας ἡ Κυβέρ-
νησις καὶ ἐκ τῶν θεάτρων ἔννοει νὰ πέρῃ τὸ
ἔλπιον. Ὑπῆρχεν ἐποχὴ μακαρία, καθ' ἣν ἡ
ἰασηνικὴ γεννητοδωρεὰ ἐξείσταντο καὶ μέχρι
τῶν θεάτρων ἀλλά... τῶν Γαλλικῶν. Ὁ χρέ-
νος ὅμως φαίνεται καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίσις ἡ-
γένηται τὸ Στέμμα νὰ τραπῇ εἰς σκέψεις καὶ
ἐργα πρακτικώτερα. Τέλος εἴτε οὕτως εἴτε ἄλ-
λως ἡ ἰασηνικὴ γεννητοδωρεὰ ἐξείσταντο καὶ
καὶ τῶν θεάτρων ἀλλά... τῶν Γαλλικῶν.

τὰ χρώματα καὶ τῆς λάσπαις, τὰ δὲ ἄλλα δύο
διαρκῶς θηλάζουσι.

Μόνον οἱ συριγμοὶ τοῦ σιδηροδρόμου ταράσ-
σουσι τὴν ἡσυχίαν τῶν negligens ἐνδεσμέ-
νων τούτων δεσποινῶν καὶ παρὰ κλητῶν
μόλις ἐπαρκαὶ εἰς διώξιν ἐκ τῶν σιδηροδρομι-
κῶν γραμμῶν ἀπαντος ἐκείνου τοῦ πλήθους
τῶν παιδῶν.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν θόρυβον τούτον
τὸ πρὸ τὰ Ὀλύμπια κafenεῖον, ἄλλοτε πλη-
ρες ζωῆς ἀντιτάσσει νεκρικὴν σιγήν. Πῶς πα-
ρέρχονται οἱ καιροὶ! τὴν τρικυμῶν διαδέχεται
ἡ γαλήνη, τὸν θόρυβον, τὴν ταραχὴν ἡ ἀκι-
νησία, ἡ ἡσυχία! Πέντε ἢ δέκα μελαγχολικοὶ
ἔχοντες τοὺς πόδας ἐξηπλωμένους ἐπὶ τεσσά-
ρων τῶν ἐλιγώτερον καθισμάτων καὶ τὰ βλέμ-
ματα προσηλωμένα πρὸς τὴν σελήνην φιλοσο-
φοῦσι φαίνεται ἐπὶ τῆς φύσεως.

Ὀλίγα βήματα ἐκ κἀμῃ τις εἰσέρχεται
πάρκντα εἰς ἄλλον κόσμον, ὅχι πλέον σκέψεων
καὶ ἐλπίδων φιλοσοφημάτων καὶ φιλοσοφο-
ρικῶν συζητήσεων, ἀλλ' εἰς κόσμον ἐνθουσιῶν-
τα δούμενον, ὑλκισμένον... διασκεδάζοντα.
Εἶνε τὰ ξύλινα παραπήγματα, ἐκ τῶν ὁποίων
οἱ μιμοδραματικοὶ θίασοι διδάσκουσι τὸν λαόν,
ἐξεγείρουσι τὸ φρόνημα αὐτοῦ, ἀναζωπυροῦσι
τὸν ἐνθουσιασμόν του καὶ ἀφαιροῦσι τὸν... ὕ-
πνον του. Αἱ παραστάσεις ἄρχονται ἀκριβῶς
τὴν 8 1/2 καὶ περατοῦνται τακτικῶς περὶ
ὄραν 3 μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ἦτο ἡ ὥρα 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε ἡ
κούσαμεν τὸ ἐξῆς παράπονον.

— Ἀπόψε, Κώστα, γλήγωρα τελείωσε!!
Τοῦτο εἶνε τὸ γενικὸν γνώρισμα εἰς ὅλα.

Τὰ προγράμματα τῶν περιλαμβανόντων
δέκα μεγάλα μέρη: Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμε-
ρικῆς, Ἡ σφαγὴ τῆς Βουλγαρίας, Οἱ κλέπτει
τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀποτελοῦσι τὸ τρα-
γικὸν μέρος τοῦ ὅλου προγράμματος, ἐξ οὗ
καθ' ἑκάστην ἐσπέραν παρατίθεται ἡ πνευμα-
τικὴ πανδασία εἰς ὅλον ἐκείνο τὸ ἀλλαλάζον
πλῆθος.

Ὁ Κανάρης ὁ Δὸν Ἡλίας κολοκύθας καὶ
οἱ σαράντα χαρτοπαίχται εἶνε ἀστείωταται
κωμῶνται—ὡς ἀποκαλοῦνται—διδόμενοι, ἵνα
κατευνάσωσι τὰς ἐκ τῆς τραγικῆς παντομίμας
δδυνήρας ἐντυπώσεις.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἄσκητα μηχανομῶν, ὠρυγαι,
ἀνθοδέσμαι, θόρυβος, ἀποδοκιμασίαι, «γιά-
σου»... ξύλο.

Καὶ ὁ ἑωρακὴς... μεμαστύρηκε.

Εἰς ἐπίμετρον ὅλων εἶδομεν καὶ παῖδα πε-
ριφερόμενον μέσῳ τοῦ φιλομοβίου κοινῶ καὶ
ἐνοικιάζοντα μαξιλαράκια τὸν ἐρωτήσαμεν
πὺς πάει ἡ ἐργασία του καὶ μᾶς ἀπεκρίθη
ἐμφαντικώτατα.

— Δὲν ντρέπεσαι! πέρουν τοῦτοι οἱ ψυρή-
δες μαξιλάρι νὰ καθίσουν! Ἄν ἐρῇ κἀνένας
λεμοκοντόρος...

Ἄλλ' ὅμως μόνον εἰς τὸ πληκτικὸν μέρος
τῆς πλάνης Ὀμοσπίας καὶ εἰς τὰ Παλίσ-
...

ἢ ἐξῆς. Ὁ εἰρημένος εὐζωνος εἶχε σχέσεις μετὰ
τῶν ἀνεψιῶν τοῦ παθόντος, ὅστις κλίμας ἀπὸ
τοῦ θείου του ἐν πιστόλιον τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν
εὐζωνόν, ὅστις τὸ ἐπώλησε γονομένην δ' αὐτῷ
πακτηρήσεως ὑπὸ τοῦ παθόντος, ὁ ἀρεμῆς
ἐθαύρησε τοῦτο ὡς προσβολὴν καὶ προσέβη
τὴν κατὰ γὰρ ἐλλομένην πρᾶξιν. Ὡς ἡκούσαμεν
δὲ, ὁ εἰρημένος στρατιώτης καὶ προχθὲς ἐπε-
τέθη κατὰ τινος δυστυχοῦς τυροῦ, πικρὸντος
φυστικῶν, διότι ἴσως... δὲ τὸν δε-
σφύει καλῶς.

Ἡ χθὲς ἐκδοθεῖσα νέα ἐφημερίς «Ση-
ματικὰ» ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ τῇ κατὰ γὰρ τοῦ
κ. Κωνστ. Γ. Σκουρῆ δ' ἀδελφῆς τῆς πάλαι
ποτὲ ὑπ' αὐτοῦ ἀδικηθείσης κόρης Δεσποτῆς
—δι' ἣν ἐγένετο τότε καὶ ἡ πολυθρύλλητος
δική—ἡτέλλαν αὐτὸν διὰ μακρίαν, συνελή-
φθη δι' ἐντάλματος τῆς εἰσαγγελίας (!) ὁλό-
κληρος ἡ οἰκονομία Δεσποτῆς καὶ ἀνατῆθη
εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς
Μοιραρχίας ἐπὶ 30 ὅλας ὥρας, ἄγραπτος καὶ
νῆστις τὸ πλεῖστον, μέχρι οὗ τακτικὴ ἀνέ-
κρισις ἀπέδειξε τὸ ἀνυπόστατον τῆς κατηγο-
ρίας. Τοιαῦτα πράξεις ἡμῖς συνιστῶσι τὰς
ἐπιτετραμμένους τὴν κατὰ γὰρ τῶν ἐγκλη-
μάτων ἀρχὰς, αἵτινες περισσοτέρων εἶδει νὰ
διδώσιν προσοχὴν εἰς τοιοῦτον εἶδος ὑπαθέσεως
καὶ ἐλιγώτερον νὰ ἐπιδεικνύωσιν αὐστηρότητά
εἰς ἀδύνατα καὶ ἀπροσάλευτα μέλη τῆς κοι-
νωνίας.

— Ἀναφέρουσιν ἡμῖν ὅτι κατὰ τὴν προ-
χθεσινὴν νυκτερινὴν σύλληψιν τοῦ ἐπὶ κάρρων
περιφερομένου λαθρεμπόρου τουρμπέκι, τὸ
σπουδαιότερον μέρος ἐξέτελεσαν οἱ λογῆες τῆς
Σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν κ. Ἀντ. Θεοχά-
ρης μετὰ τοῦ δεκανέως Σπ. Ἀντωνοπούλου,
οἵτινες καὶ ἠπειλήσαν διὰ πολυκρότων τοῦς
ἀντιστάνας λαθρεμπόρους, ἀναγκάσαντες αὐ-
τοὺς νὰ τοῦς ἀκολουθήσωσιν εἰς τὰ ἀτυρομι-
κὸν τμήμα Νεαπόλεως, ὅπου καὶ τὸ λαθρεμ-
πόρεμα ὠδηγήθη.

— Προχθὲς ἀπεβίωσεν ἐν Πάρῳ ὁ Σπυρί-
δων Γ. Μαυρός, χρηματίας π. ἀλλὰ καὶ δῆμαρχος
καὶ πολλὰ ὑπὲρ τῶν δῆμων τοῦ ἐργα-
σάμενος.

— Προχθὲς μ. μ. εὐρέθη πνευμένος κατὰ
τὴν θέσιν «Κάζα» ὁ ὑπνέτης τοῦ κ. Καμπῆ
Δημήτριος ἐκ Δωρίδος.

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Χαλκίδος ὁ τε-
λωνοφύλαξ Θ. Κατσούλης συνελθὼν μετὰ ἐμ-
πορίον καπνοῦ καὶ τουρμπέκι ἀπὸ Χαλκίδος, ὡς λέγε-
ται, εἰς τὸν βουλευτὴν Βουδερῆν.

— Ἐκ τῶν ἐν Χαλκίδι ἀπὸ τῶν ἐστάλη-
σαν ἐνταῦθα πάντα τὰ κατὰ τὴν ἐργασίαν ὁ-
πλα καὶ φυσίγγια Σαταβῶν.

— Ἡ εταιρία ἡ ἀνελκυστήρας τῶν μόνω-
λιον τῶν πυρῶν καὶ τοῦ περὶ τοῦ μετε-
τρέπη λαδοῦ τὸν τίτιον, ὅπου ὁ δῶν καὶ
Ι. Γ. Χωρέμη.

— Ὁ πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς ἐργασίας τῆς
ροφύλαξ Δ. Γαργαλιᾶ καὶ τοῦ περὶ τοῦ
λιόν του ἐπλήρωσε δ' αὐτὸν τὸν ἀπὸ τῆς
σάντος τὸν συναδέλφον του.

— Κατὰ γὰρ τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
φυλακῆς παντομίμας καὶ ἐπὶ τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
...

ἐκ Βερατίου, ὅπου διορίσθη ὁ κ. Ἀλοῖσιος
Πόγγης. Εἰς Βάρναν μετατίθεται ὁ κ. Ναπολ.
Μπέτσος ἐκ Τραπεζοῦντος, ἀντικαθιστάμενος
ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Φιλίμωνος, μετατιθεμένου ἐκ
Ρόδου, ὅπου τοποθετεῖται ἀντικαθιστάμενος ὡς
ὑποπρόξενος διευθύνων ὁ κ. Α. Μαυρομιχάλης.
Εἰς Βρατλάν ἀντικαθιστάμενος τοποθετεῖται ὁ κ.
Σ. Καλογερόπουλος, ἀντὶ τοῦ κ. Ἀλ. Λεονάρ-
δου, μετατιθεμένου εἰς Κορυτσάν. Εἰς Ἑλμ-
πασάνιον τοποθετεῖται ἀντικαθιστάμενος ὁ κ.
Φουντούλης, καὶ εἰς Πόρτ-Σαῖτ ὁ κ. Δημ.
Σωμάκης. Εἰς Σάμον μετατίθεται ἐξ Ἀδελ-
φῶν ὁ κ. Ι. Γιαννόπουλος καὶ εἰς Σέρβια ὁ κ.
Ἀριστ. Παπαδόπουλος ἐκ Βάρνης.

Ἐποπρόξενος. Ἐν Ἀτταλείᾳ διορίζεται
ὁ καὶ πρῶτος τοιοῦτος κ. Ἀγ. Πετρυνῆς, εἰς
Πρεσβυά προβιβάζεται ὁ κ. Λάζ. Γκίκας, ἄχρι
τοῦδε γραμματεὺς τοῦ Προξενείου Βιτωλίων.
Εἰς Δεδεαγάτῃ ὑποπρόξενος προάγεται
ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐν Χανίοις Γενικοῦ Προξε-
νείου κ. Γ. Ζυγομαλάς, ἀντὶ τοῦ κ. Θ. Κα-
νῆρη, μετατιθεμένου εἰς Φιλιππιάδα, ἀντὶ τοῦ
Ἰ. Τσιτῆ, μετατιθεμένου εἰς Ρουχτσούκιον.

Γραμματεὺς τοῦ Γενικοῦ Προξενείου Φι-
λιππουπόλεως διορίζεται ὁ κ. Δημ. Αὐλωνί-
της, πρῶτος τοιοῦτος, τοῦ δὲ Προξενείου Ἀδρια-
νουπόλεως ὁ κ. Κ. Τουρνάκης, ἀντὶ τοῦ κ. Μιλ.
Ραφαήλ ἀπαλλοχθέντος.

Ὁ ἄχρι τοῦδε πρόξενος Ἀργυροκάστρου κ.
Ν. Σκωτίδης ἐπανερχεται εἰς τὴν δικαστικὴν
ὕλην ὡς πρῶτος δικαστὴς τοῦ ἐν Κων-
σταντινουπόλει Προξενικοῦ Δικαστηρίου, ἀντὶ
τοῦ κ. Κιμπρίτου, μετατιθεμένου εἰς Ἀλε-
ξανδρείαν.

Ἀπολύονται οἱ Γενικοὶ Πρόξενες Μασ-
σαλίας κ. Ν. Χατζίσκος καὶ ἔνεκα νόσου ὁ
κ. Γ. Παλαμίδης, Σμύρνης, ὁ πρόξενος
Βηρυτοῦ κ. Π. Χ. Ἀνδραγυρός, οἱ διευθύν-
οντες τὰ προξενία Σάμου καὶ Πόρτ-Σαῖτ
κκ. Γ. Α. Ρικάκης καὶ Εὐγ. Κ. Εὐγενειά-
δης, ὁ ὑποπρόξενος Ἀτταλείας κ. Βατικιώ-
της καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ Γενικοῦ Προξε-
νείου Φιλιππουπόλεως κ. Ν. Ε. Λουριώτης.

Ἀπελύθησαν προσέτι οἱ διεμνηνῆς τοῦ
Προξενείου Θεσσαλονίκης κκ. Η. Ἡλιόπουλος
καὶ Π. Μαυροκέφαλος.

ΤΟ ΚΑΜΕΛΑΥΚΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΣΤΕΜΜΑ

Ἄν τις διηγείτο ὅτι πρὸς τοῖς Ρώσοις
τὸ καμελαύκιον θεωρεῖται ὡς στέμμα, δι' αὐ-
τοκρατορικῆς ἐγκρίσεως διδόμενον, καὶ διηγείτο
τοῦτο εἰς μὴ γνωρίζοντα τὸ χωρίον τοῦ
Πορφυρογεννήτου, ἐν ᾧ τὰ στέμματα ὀνομα-
ζονται καμελαύκια, βεβίως θὰ ἔλεγεν οὗτος,
ὅτι οἱ Ρῶσοι κατ' ἰδίαν βούλησιν πράττουσιν
οὕτως. Ἄν δὲ τις πάλιν ἐγίνωσκε τὴν πληρο-
φάνειαν τοῦ Πορφυρογεννήτου, χωρὶς ὅμως παρ'
οὐδενὶ εἶναι καὶ παρ' οὐδενὶ ἐκκλησίᾳ νὰ
γνωρίζῃ ὅτι δικαίωται ἡ χρῆσις τοῦ καμε-
λαύκιου ὡς στέμματος, ἡ πληροφάνεια τοῦ Πορ-
φυρογεννήτου θὰ ἦτο δι' αὐτὸν μὴ σκο-
πιτὴ πηγὴ, τῇ ὁποίᾳ τὸ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀλλ'
...

καὶ χρωμολιθογραφικὰς εἰκόνας καὶ ἐν τῇ ἐ-
διωτικῇ μου συλλογῇ ἔχω, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ
ἐθνικῇ βιβλιοθήκῃ δύναται ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἴδῃ
τὸ Nabédrenik τοῦτο εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἀ-
γίου Ἀμβροσίου, εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Α. Terzi
«Papella Palotina» ΤΑΥ. XXXIII. Β.

Πρέπει λοιπὸν λέγουμεν πρῶτον νὰ δοθῇ εἰς
τὸν ἱερέα τὸ Nabédrenik τοῦτο, δεῦτερον νὰ
τῷ δοθῇ ἐν ἑτερον τιμητικὸν κάλυμμα τῆς
κεφαλῆς, εἰς ἐκ βελούδου σκούφος βαθέος ἰο-
βαφοῦς χρώματος (violet), ρωσιστὶ «σκου-
φιὰ» ὀνομαζόμενον. Τοιοῦτους τιμητικούς
σκούφους γνωρίζομεν ὅτι ἐφόρουσι καὶ οἱ Λαύ-
πατοι τοῦ Βυζαντίου. Πρ. Σγούρ. Hist. Flo-
rent. ἐκδ. 1660, σ. 89, μετ' οὗ ἡ τάξις τῶν
ἐσκούφισμένων.

Τρίτον νὰ τῷ δοθῇ ἡ ἡ Palizza (τὸ ἐπι-
γονάτιον) καὶ μόλις μετὰ ταῦτα. Νῦν πρὸ
τούτου τῷ δίδεται τὸ ΚΑΜΕΛΑΥΚΙΟΝ.

Ἄν δὲ αἱ ἐκδουλεύσεις τοῦ ἐγγάμου ἱε-
ρέως ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι λόγου ἄξια, τῷ
δίδεται Σπαρὸς, πρὸς δὲ καὶ τὸ δικαίωμα
νὰ φέρῃ Mitran ὡς οἱ ἀρχιερεῖς.

Τοιαύτη ἡ τιμὴ ἡ ἀποδιδόμενη παρὰ τῆς
Ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ Καμελαύκιον.

Πρὸς ἐκείνους οἵτινες τυχὸν ἤθελον παρα-
τηρήσει πῶς ὁ ἐνταῦθα διάκονος τῆς Ρωσι-
κῆς Ἐκκλησίας φέρει καμελαύκιον, λέγομεν
ὅτι ὁ ἀνωτέρω διάκονος, εἰς τὸν πρῶτον ρω-
τικὸν λιμένα, ὃν ἤθελον ἐξέλθει, πρὸς ἀποφυγὴν
ἀφαικτοῦ τιμωρίας ὀφείλει νὰ φορέσῃ σιμάδιον,
ἐνταῦθα δὲ φέρει τὸ καμελαύκιον, ὅπως συμ-
μορφῶται μετὰ τῶν ἡμετέρων κληρικῶν. Οὐ
μόνον δὲ κατὰ τὴν χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ
σχῆμα καὶ κατὰ τὸ χροῖμα διαφέρουσι τὰ
καμελαύκια τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ
τῆς ἡμετέρας.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ ἀποσιωπήσωμεν ὅτι παν-
ταχοῦ εἰς τὰς ἀρχαίας ἀγιογραφικὰς παρα-
στάσεις καὶ ἐτέρας μεσαιωνικὰς ἀπεικονίσεις
τοιοῦτον ὄρθιον εἰκονίζεται τὸ σχῆμα τοῦ κα-
μελαύκιου, ὡς τὸ ἔχει ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία
καὶ οὐχὶ ὅπως εἶναι τὸ σχῆμα τοῦ καμελα-
ύκιου τῶν ἡμετέρων κληρικῶν, ὅτε εἶναι στίγ-
μα τῆς ὑπὸ τοῦς Τούρκους δουλείας, καὶ ἐν
ἡ ἐν τῇ Σύνοδος ἐγίνωσκε καλῶς τὰ τῆς ἱστο-
ρίας καὶ τῆς χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ἄμα
τῇ ἀπελευθερώσει τοῦ ἔθνους, ὅπως οἱ ἀρχαι-
ολογοῦντες ἐφρόντισαν νὰ καθαρῶσι τὴν τοι-
αῦτα Ἀκρόπολιν ἀπὸ τῶν τουρκικῶν στιγμά-
των, οὕτω καὶ αὕτη πρὸς παντὸς ὥφειλε νὰ
καθαρίσῃ τὰς κεφαλὰς τῶν ἡμετέρων κληρι-
κικῶν ἀπὸ τοῦ δουλικοῦ τούτου τῆς τουρ-
κοκρατίας καλύμματος.

Σημειωτέον δ' ἐνταῦθα ὅτι ἐνφ' ἡ λέξις
Καμελαύκιον ὑπὸ διαφόρους ὀνομασίας εὐρί-
σκεται Καλυμμαύκιον, Καλυμάκιον, Καμε-
λάκιον, Καμλάκιον, Καμαλάκιον, Κα-
λαλάκιον, Καμπαλάκιον, Καμαλάκιον, Κα-
μιλάκιον, Καμιλάκιον, Καμελαύκιον, Καμη-
λάκιον, ὁ δὲ Πορφυρογεννήτος (912) καλεῖ
αὐτὸ Καμελαύκιον, πρὸς τοῖς Ρώσοις εὐρί-
σκομεν τὴν ὀνομασίαν ΚΑΜΗΛΑΥΚΑ,
προσέγγιζοντα μᾶλλον εἰς τὸ ὄνομα Καμα-
...

